

Botigues amb vista

En un termini de 5 anys el 90% dels comerços de l'estat tindran lectors *scanner* a les caixes, segons un estudi de l'Associació Espanyola de Codificació Comercial (AECOC). País Valencià i Catalunya, amb 393 i

corresponents s'anirà estenent a tots els sectors de distribució comercial, com farmàcies, llibreries i grans magatzems.

El Japó, amb 100.000 *scanners* instal·lats, és una vegada més el primer en el

La lectura òptica s'imposa als comerços.

269 unitats respectivament, són les àrees de l'estat on hi ha més comerços equipats amb aparells *scanner* a les caixes. En total ja són 1.603 els establiments que s'han decidit a modernitzar els sistemes de cobrament, amb un total de 9.518 terminals de punt de venda.

El creixement d'aquest mercat va ser el 1989 del 75% i es preveu que pel 1995 el 90% dels establiments disposaran d'almenys un aparell *scanner*-lector de codis de barres. Tot i semblar encara patrimoni exclusiu del sector alimentari, aquest sistema de registre dels preus i productes

ranking mundial, seguit de França, Gran Bretanya i Itàlia, amb 4.648, 3.999, i 3.600 unitats respectivament. L'estat espanyol ocupa la vuitena plaça amb 1.603 aparells venuts, mentre els Països Catalans aglutinen el 45'7% del parc instal·lat a l'estat.

Per empreses subministradores d'equips, Nixdorf és el líder del mercat, amb una mitjana de 5'6 aparells per instal·lació, seguida de Tisa, NCR, Hugin Sweda i Cassio Gispert. Per Nixdorf Computer aquesta activitat representa el 13% de la xifra de negocis globals.

Frederic Rovira

Fabià Estapé

EL PRONÒSTIC

L'ajust que ve

El pròxim 11 de setembre, la Diada de Catalunya, el president del govern espanyol, don Felipe González, tindrà a bé informar davant el plenari del Congrés de tots els detalls de la crisi iniciada el passat dia 2 d'agost amb motiu de la invasió de Kuwait per les tropes de Saddam Hussein. El fet ha tingut, com no podia ser d'altra manera, unes repercussions mundials. L'ombra del 1973 i del 1979 s'aixeca de nou per alterar les prediccions econòmiques de països i organitzacions econòmiques internacionals.

La primera cosa que ens suggereix aquesta decisió és que el president del govern s'ha pres un període molt detingut per parlar davant el plenari del Congrés. Potser la raó està en el fet que la invasió de Kuwait la considerara un "problema regional", és a dir, com aquells problemes que sol evocar l'inefable senyor Lizondo. Però, regional o mundial, l'estat espanyol, després de la reunió de la UEO, va decidir enviar una flota a les aigües del golf Pèrsic. La decisió es va prendre sense la preceptiva reunió del consell de ministres, sembla. Aquí el paper estel·lar l'han tingut el president González, el ministre d'Afers Estrangers, Fernández Ordóñez, el ministre de Defensa, Narcís Serra, i la ministra Portaveu (sic) Rosa Conde. La resta ha disposat dels periòdics i els noticiaris de la TV, la qual cosa és tot un signe de democràcia segons es miri.

El senyor Felipe González ha avançat el contingut i alguns detalls de la pròxima intervenció. La tesi és simple: l'encariment del cru —l'estat espanyol n'importa quaranta milions de tones— representa un empobriment general que no ha de donar pas a actituds insolidàries com serien les d'aquell senyor al qual perquè li han apujat el preu de la gasolina vol apujar els preus o el valor dels serveis per compensar la pèrdua a causa del conflicte regional.

Ha arribat el moment, aquesta és la postura previsible del govern, d'efectuar un *ajustament dur* que impose un rar estrambot a les negociacions govern-sindicats que s'arrosseguen des de fa mesos. No són grans novetats i el vice-president del govern continua sense dimitir.